

รายงานผลการประชุมการผลิตสัตว์และสุขภาพสัตว์

ครั้งที่ ๓

แห่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพมหานคร ฯ

ตามที่รัฐบาลไทยได้รับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมการผลิตสัตว์และสุขภาพสัตว์แห่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ ๓ โดยความอุปการะขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ณ ศาลาต้นศิขรรม เริ่มตั้งแต่วันที่ ๖-๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๕ มีผู้แทนประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ๑๕ ประเทศ และผู้สังเกตการณ์จากประเทศต่าง ๆ รวมทั้งองค์การยูเนสโก องค์การอนามัยโลก รวมทั้งสิ้น ๗๒ คน การประชุมเริ่มเมื่อเวลา ๑๐.๐๐ น. ของวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๐๕ โดยมีปลัดกระทรวงเกษตรเป็นผู้อ่านสำเนาของวาทณ์ นายกรัฐมนตรี และได้เป็นผู้กล่าวเปิดประชุมในเวลาต่อมา นายเทศฐู (THEE SU) ผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ เอฟ. เอ. โอ. ประจำกรุงเทพฯ เป็นผู้กล่าวตอบ ต่อจากนั้นได้มีการเลือกประธานและรองประธานที่ประชุมใหญ่ นายวิเศษ อุนยะวงษ์ ผู้แทนประเทศไทยได้รับเลือกเป็นประธาน นายชาฮาย ผู้แทนประเทศ

อินเดียได้รับเลือกเป็นรองประธาน ที่ประชุมใหญ่ได้ตกลง แบ่ง การ ประชุม ออก เป็น ๒ สาขา คือ สาขาการผลิตสัตว์ และสาขาสุขภาพสัตว์ แต่ละสาขาได้แยกประชุมกันคนละห้อง การอภิปรายและคำแนะนำต่างๆ ของที่ประชุมมีดังต่อไปนี้

๑. การปรับปรุงอุตสาหกรรมโคนม

๑) รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ควรดำเนินการขยายการปรับปรุงการผลิตโคและกระบือนมต่อไป โดยการวางแผนการผลิตพันธุ์ที่เหมาะสม

๒) เอฟ.เอ.โอ. ควรจัดทำคำแนะนำเกี่ยวกับ วิถีชีวิตความกดดันของ ดินฟ้าอากาศ โดยการจัดสร้างที่กำบังจาก วัสดุ ที่มี อยู่ในท้องถิ่น

๓) เอฟ.เอ.โอ. ควรทำการศึกษาหาความสามารถในการผลิตในลักษณะต่างๆ ของโคและกระบือพื้นเมืองเพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิมในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นหลักวางแผนการปรับปรุงในด้านการผลิตให้ใกล้เคียงกับความ

เป็นจริง

๔) รัฐบาลของประเทศต่างๆ ควรสนับสนุนให้กสิกรปลูกพืช หญ้า อาหาร สัตว์ นอกเหนือจากการปลูกข้าวโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและหัตถ์ เศรษฐกิจ เป็น มาตราฐาน

๕) องค์การค้นคว้า ของรัฐบาลควรทำการค้นคว้าปัญหาเกี่ยวกับ ความ เค็ม ของดินซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับการชลประทาน และการระบายน้ำไม่สะดวกในทุ่งนาสำหรับใช้ในการปลูกพืชหญ้าอาหารสัตว์และให้คำแนะนำ เพื่อแก้ไขเศรษฐกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการนี้

๖) รัฐบาลต่าง ๆ ควร ส่งเสริม ให้เปลี่ยนแปลง พาร์ม โคนม ที่ ไม่ ถูก หัก เศรษฐกิจเป็นพาร์ม โคนมโดยเฉพาะเพื่อ ให้เหมาะสมกับ หัตถ์ เศรษฐกิจ เท่า ที่ สามารถ จะ ทำได้

๗) รัฐบาลประเทศต่างๆควรมี หัตถ์ ประกันเกี่ยวกับการจัดหาความสะดวกในการ จัดตั้งศูนย์รวม นานม การปรุงแต่ง นานม และการจัดหาตลาดรับชอนานมที่ผลิตได้

๘) ในการตกลงเช่นสัญญาอนุญาต การจัดตั้งโรงงานผลิต นานม ปน นาม นพช ขน ในประเทศต่าง ๆ รัฐบาลของแต่ละประเทศ ควรกำหนดเงื่อนไขไว้ในสัญญาให้โรงงานที่ จัดตั้งขึ้นรับชอนานมสดที่ผลิตได้ภายใน ประเทศทั้งหมดในราคาพอดสมควร โดยถือ

เอาคุณภาพของ นานมสด ที่ ผลิต ขึ้น ภายใน ประเทศ เพื่อป้องกันมิให้อุตสาหกรรม นานม สดภายในประเทศเกิดความเสียหาย

๘) รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควร กำหนดหัตถ์ประกันแก่ผู้ผลิต นานม เกี่ยว กับ ราคาของ นานมที่ผลิตได้และจัดตั้งศูนย์รับชอน นานมและปรุงแต่ง นานม

๒. อุตสาหกรรมโคเนื้อ

๑) การเพิ่มพูนปริมาณ โค เนื้อ ควร จัดดำเนินการปรับปรุงโคพื้น เมือง ซึ่ง จัด ว่า เป็นโค Bos indicus ที่มีอยู่เดิมในท้องถิ่น แล้วโดยวิธีการผสมข้ามพันธุ์เพื่อปรับปรุงให้ ดีขึ้น

๒) ควรพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อ ปรับปรุงการผลิตโคและ กระบือพื้นเมืองเพื่อ ให้มีเนื้อมากขึ้นโดยการคัดเลือกลักษณะดีไว้ ดีบพันธุ์

๓) ควรนำโคเนื้อพันธุ์ยุโรปดี ๆ Bos taurus มาโดยเฉพาะ เพื่อการศึกษา ทดลองเท่านั้นจนกว่าการคัดเลือก โคกระบือ พื้นเมืองได้กระทำเป็นผลสำเร็จแล้ว

๔) ประเทศต่าง ๆ ในภาคนี้ควรมี หัตถ์ ประกัน ในการจัดหาตลาด ให้เพียง พอ การขนส่ง การจำหน่าย การส่งวนคุณภาพ ให้คงทนและความสะดวกในโรงเก็บ

๕) ควรเพิ่มความสนใจกับกระบือซึ่ง

เป็นแหล่งผลิตเนื้อในด้านการผลิตพันธุ์สุภาพ และวางแผนการทดลองค้นคว้าในประเทศนั้น ๆ ซึ่งมีกระบือภายในประเทศเป็นจำนวนมาก

๖) ควรใช้ผลิตภัณฑ์ของเนื้อสัตว์ เช่น เลือด หัว และ กระดูก ปั่น ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

๗) ทุก ประเทศ ควร ตั้ง เห็น ความสำคัญในการรักษามาตรฐานเกี่ยวกับการจัดการแปดงหญ้าให้มีคุณภาพในระดับสูง และควรถือปฏิบัติเพื่อรักษามาตรฐานนี้ไว้

๘) ประเทศที่มีฝนตกสม่ำเสมอควรจัดระบบหมุนเวียนเลี้ยงสัตว์ ใน แปดง หญ้า เพื่อป้องกันการติดพยาธิภายใน

๙) ควรจัดให้มีการส่งวนน้ำ การส่งวนหญ้าอาหารสัตว์ และกำหนดแผนการให้อาหารเสริมชนในท้องที่ซึ่งมี ฤดู แดง เป็นระยะเวลายาวนาน

๑๐) ควรนำหญ้าและ พืช ตระกูลถั่ว พืชเมืองและพันธุ์ต่างประเทศที่ได้ทำการปรับปรุงแล้วมาปลูกเป็นหญ้าเลี้ยงสัตว์ ทงนเพื่อเป็นการเพิ่มผลิตผลให้ได้มากที่สุด ใน ท้องที่ในภาคนี้

๑๑) ควร ทำ การ ค้น คว้า เกี่ยวกับ ความเหมาะสมของพืชตระกูล ถั่ว ใน การใช้ เป็นอาหารโปรตีนดีสำหรับเลี้ยงโคเนื้อ

๑๒) ควรทำการค้นคว้าโดยรีบด่วน

เกี่ยวกับปัญหาการเก็บรักษาน้ำ การเก็บรักษาพืชหญ้าอาหารสัตว์ การปรับปรุงแปดงหญ้า การจัดการแปดงหญ้าและทุ่งหญ้าตลอดจนการใช้วิชาความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ เพื่อปรับปรุงกิจการนี้

๑๓) ควรสนับสนุน การ ผลิตโค เนื้อ ร่วมกันไปกับ การผลิตมะพร้าว และยางพารา เพราะปุ๋ยคอกจากโคจะช่วยปรับปรุงการปลูกมะพร้าวและยางให้ได้ผลดี ถ้าจะปล่อยให้โคในแปดงปลูกพืชดัง กล่าว จำเป็น ต้อง ทำ แปดง หญ้าขึ้นก่อน และควบคุมการใช้แปดงหญ้าให้เหมาะสม

๓. การผลิตสุกร

๑) รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควรจะ ดำเนินนโยบายส่งเสริมและอุดหนุนศูนย์บำรุงพันธุ์ สุกรซึ่งจำหน่ายสุกรพันธุ์ ที่ได้รับการทดสอบแล้วให้แก่เกษตรกร การคัดเลือกสุกรพันธุ์ แท้ควรคำนึงถึงการปรับปรุงลักษณะต่างๆ เช่น อัตราความเจริญเติบโต ความสามารถ ในการใช้อาหารไปสร้างเนื้อและคุณภาพของซาก ซึ่งแต่เดิมาความต้องการของผู้บริโภค ในท้องถิ่น นอกจากนั้นยังได้แนะนำไว้ด้วยว่า การผสมข้ามพันธุ์เป็นวิธีการเพิ่มผลิตผลสุกรนางให้สูงขึ้น แต่ไม่ควรสนับสนุนให้ทำการผสมข้ามพันธุ์ อย่างไม่มีหลักการ

๒) รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควรจะทำการค้นคว้าหาคุณค่า ของ อาหาร ใน ท้องถิ่น

รายงานผลการประชุมการผลิตสัตว์ ฯ

เพื่อหาสูตรคำนวณผลผลิตสัตว์ ในกรณีที่ขาดอาหาร โปรตีน จากสัตว์ อย่าง มาก นั้น รัฐบาลควรหาทางเพิ่มคุณค่าอาหารโปรตีน จากพืชเข้าไปโดยได้เป็นอาหารเสริม

๓) สถานที่ การ คั้น คั่ว ของ รัฐบาล ประเทศต่าง ๆ ควรดำเนินงาน มุ่ง ไป ในทาง ระบบ การ จัดการ พัฒนา การ อย่าง ประหยัด และพยายามป้องกันการเสียหายของ สัตว์ อัน ดีบเนื้องมาจากโรคให้มากที่สุด โดย การ ใช้ วัสดุที่มีในท้องถิ่น ในการก่อสร้างและจัดวาง วิธีการ ให้ เหมาะ สัม กับ ดิน พืช อากาศ ของ ท้องถิ่น

๔) ในปัจจุบันมีความ ต้องการอย่าง มากมายเกี่ยวกับข้อมูล ของ โรค ซึ่ง เป็นอุป- สรรคต่อการผลิตสัตว์เพื่อกำหนดวิธีการควบคุมโรค โดยการวางแผน การ คั้น คั่ว ประจำ ท้องถิ่นและประจำภาค

๔. การผลิตแพะและแกะ

๑) ควรทำการผลิตแกะในภูมิภาคที่มีอากาศเย็น ค่อนข้างเย็น และที่ที่เป็นภูเขา ซึ่งไม่อาจเลี้ยงโคให้ได้ผลดี

๒) ทำการปรับปรุงแกะที่ ให้เนื้อ ซน และน้ำมัน โดยการคัดเลือกจากพันธุ์ พันเมือง โดยการผสมข้าม พันธุ์ กับ พันธุ์ ต่าง ประเทศ ซึ่งได้ปรับปรุงแล้ว และโดยการตั้งพันธุ์ต่างๆ ที่ปรับปรุงแล้วเข้ามาหากจำเป็น

๓) ควรจัด ความ สะดวก ต่าง ๆ

สำหรับการตลาดและการคั่นแกะ เพื่อเป็น หักประกันผลิตผลมาตรฐาน

๔) ควรส่งเสริมให้เลี้ยงแพะที่ ให้เนื้อ และน้ำมัน ในท้องที่ที่ทำการเลี้ยงแพะอยู่แล้ว และไม่สามารถเลี้ยงโคได้ และควรจะเน้นใน เรื่องการจัดการไม่ให้สุนัขมารบกวน

๕. คณะกรรมการการผลิตสัตว์ในภาค ตะวันออกไกลของ เอฟ. เอ. โอ.

ได้จัดตั้งอนุกรรมการดังต่อไปนี้เพื่อทำ หน้าที่

ก. ดำเนินการ แลก เปลี่ยน ข้อ เถ็จจริงระหว่างชาติต่าง ๆ ในภาคนี้

ข. ส่งเสริมการคั่นคั่วและแผนการ ผักอบรมเพื่อแก้ปัญหาผล ประ โยชน์ ร่วมกัน ในภาคนี้

๑. อนุกรรมการ การผลิตและการ ผักอบรมและคั่นคั่วทางวิชาการ เรื่อง นานม

๒. อนุกรรมการ การผักอบรมและ คั่นคั่วเรื่อง โก่อ

๓. อนุกรรมการ การผักอบรมและ คั่นคั่วเรื่อง สุกร

๔. อนุกรรมการ การผักอบรมและ คั่นคั่วเรื่อง โคเนื้อ

๕. อนุกรรมการ การผลิต การผักอบรมและคั่นคั่วเรื่อง เป็ด มีข้อ เสนอ ดังนี้

๑) เอฟ. เอ. โอ. ควรรับหน้าที่เป็น
ศูนย์กลางเพื่อแลกเปลี่ยนงานด้านคนควาและ
ตั้งคัพมพ์ต่าง ๆ ของงานที่ ได้ ักระทำไปแล้ว
ของประเทศสมาชิกต่าง ๆ ในเรื่องการผลิต
สัตว์

๒) หากได้รับคำขอร้อง เอฟ. เอ. โอ.
ควรจัดหาข้อเท็จจริงของจำนวนสัตว์พันธุ์ ใน
ประเทศที่ตั้งสัตว์ออกจำหน่ายและช่วยติดต่อ
ในการที่ประเทศต่าง ๆ จะตั้งขอพันธุ์ สัตว์ที่
เหมาะสม เพื่อช่วยพัฒนาการการเลี้ยงโค
ของประเทศสมาชิกต่าง ๆ ในภาคนี้

๖. อุตสาหกรรมการเลี้ยงไก่

๑) รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควรควบคุม
การตั้งพันธุ์ สัตว์เข้ามา ใน ประเทศ อย่าง
เข้มงวดเพื่อป้องกันการนำโรคเข้ามา และ
ควรหาวิธี การ ดัด การ ตั้ง ขอ ไก่ จาก ต่าง
ประเทศเข้ามาเรื่อย ๆ โดยการเลี้ยงไก่พันธุ์
ต่างประเทศที่ได้ทำการคัดเลือกในเรื่องไข่ตก
และอยู่ได้ในท้องถิ่นนั้น ๆ ึ่งตนเอง

๒) ในการวางแผนงานขยายอุตสาหกรรม
การเลี้ยงไก่ รัฐบาลควรจัดทำเป็นขั้นๆ
เพื่อเป็นหลักประกันว่าไก่หรือผลิตภัณฑ์ไก่ที่
ตั้งออกนอกประเทศนั้นได้รับการควบคุมโรค
แต่เป็นอย่างดีและจะไม่ ติด ต่อ ใน ประเทศ
อื่น ๆ ที่ตั้งขอ

๓) ในการวางแผนงานปรับปรุงอุต
สาหกรรมการเลี้ยงไก่ รัฐบาลประเทศต่าง ๆ

ควรพิจารณาจัดตั้ง คณะ กรรมการ จัดการ
ตลาดสัตว์ เพื่อเป็นหลักประกันในเรื่อง
ระเบียบการตลาด รวมทั้งการวางมาตรฐาน
ของผลิตภัณฑ์สัตว์การป้องกัน การ เน่า เดี้ยง ที่
ถูกต้องและกำหนดราคาที่เป็นธรรมชน

๔) รัฐบาล ประเทศ ต่าง ๆ ควร
กำหนดมาตรฐานคุณภาพอาหารไก่ตามท้อง
ตลาด

๕) รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควรทำ
ทุกวิถีทางที่จะกำจัดโรคไก่ในภาค นี้ ให้หมด
สิ้นไปโดยเร็วที่สุด

๗. การ ปรับปรุง การ ผลิต สัตว์
โดยการควบคุมโรคและพยาธิ

ที่ประชุมได้พิจารณาโรค ระบาด ของ
สัตว์ในภาคพนาเซียภาคเนยที่สำคัญๆ ดัง
ต่อไปนี้

๑. โรครินเดอร์เปดต์
๒. โรคปากและเท้าเปื่อย
๓. โรคนิวคาสเซิล
๔. โรคอหิวาต์สุกร
๕. โรคบรูเซิลโลซิส
๖. โรคเต้านมอักเสบ
๗. โรควัณโรคในโค
๘. โรคเกี่ยวกับการเป็นหมันในสัตว์
๙. โรคพิษสุนัขบ้า
๑๐. การสำรวจพยาธิ ภายในของสัตว์
และการดำเนินการควบคุม ใน การ พิจารณา

ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคดังกล่าว ที่ประชุม ได้พิจารณาตามหัวข้อต่าง ๆ คือ

๑. โรคริ้นเคอร์เปสต์

ผู้แทนประเทศต่าง ๆ ได้แสดงถึงภาวะของโรคในในประเทศของตนซึ่งพอสรุปได้คือ ปัจจุบันโรคริ้นเคอร์เปสต์มีระบาดอยู่บางประเทศเท่านั้นโดยเฉพาะ ในภาค พน อาเซีย อากเนย์ ได้มีการปราบโรคส่งไปแต่จากประเทศพม่า, ไทย, ตาว, มลายู และ เวียดนามได้ ยังคงมีโรคนี้ระบาดอยู่ในกัมพูชาซึ่งอาจจะอยู่ในวิสัยที่จะปราบโรคนี้ให้หายไปจากพนอาเซียอากเนย์ได้ ผู้แทนประเทศไทยได้ ขอให้ องค์ การ อาหาร และ เกษตรแห่งสหประชาชาติ ดำเนิน การ ช่วยปราบโรคนี้ในประเทศกัมพูชาอัน อาจจะ ถูก ตามเข้ามาในประเทศไทยได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติได้รับไว้พิจารณาและแสดงว่าขณะนี้ก็ได้ดำเนินการช่วยเหลืออยู่แล้ว

หลังจากที่ได้อภิปรายกันแล้วที่ประชุม ได้ให้ข้อเสนอนี้ว่า

ก. ในประเทศที่ โรค ริ้น เคอร์ เปสต์ ดังบดงแล้วควรจะปลูก ความ คุ่ม โรคให้ แก่สัตว์ต่อไปอีก

ข. การวินิจฉัยโรคควรจะดำเนินการตรวจจากห้องปฏิบัติการ เช่น การตรวจทางเซรัมวิทยา เพื่อให้ทราบผลแน่นอนและรวดเร็ว

๒. โรคปากและเท้าเปื่อย

จากผลของการ แถลง ภา วะ ของ โรคปากและเท้าเปื่อยแต่ละ ประเทศ แล้วสรุปได้คือ เนื่องจากเหตุผลหลายประการ อาทิ การคมนาคมไม่สะดวก การรายงานเกี่ยวกับสุขภาพของสัตว์ยังไม่สมบูรณ์พอ จึงเป็นการยากที่จะทราบภาวะอันแท้จริง ของ โรคปากและเท้าเปื่อย แต่ถึงกระนั้นก็ตามเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่ว ๆ ไปว่าโรคนี้ระบาดอยู่เกือบทุกประเทศในอาเซียนอกจากบอเนียว, ตาวาวิก, ญีปุ่น, อินโดนีเซีย, มลายู, ภาคใต้ของประเทศไทย, ฟิจิปีนส์, สิงคโปร์ และไต้หวัน โรคนี้เป็นกับโค กระบือเป็นส่วนใหญ่ สุนัขมีเป็นบ้างแต่จำนวนน้อยมาก ส่วนแพะและแกะมีรายงานว่า พบในประเทศอินเดียนั้น การป้องกันโรคโดยทั่ว ๆ ไปอาศัยหลักสุขาภิบาลและการ ควบคุมการ นำสัตว์เข้าประเทศ บางประเทศ ใช้การฉีดวัคซีนป้องกัน ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปแล้วโรคนี้ได้รับการเอาใจได้น้อย ฉะนั้นควรจะพิจารณาที่จะกำจัดโรคตามแนวทางดังต่อไปนี้คือ

๑. การตรวจหาชนิดของ ไวรัส ที่ทำให้เกิดโรค ในจำนวนโรคที่เป็นอยู่ ๗ ชนิด มีอยู่เพียง ๔ ชนิดที่พบในทวีปอาเซียคือ โอ, เอ, ซี, และเอเซีย วัน

๒. การควบคุมโรคทางสุขาภิบาล

๓. การดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกัน

ในที่สุดที่ประชุมได้เสนอแนะให้ดำเนินการตามที ๗ ประชุมได้พิจารณา คือ

๑. ดำเนินการตรวจหาชนิดของไวรัส
๒. ดำเนินการควบคุมโรคให้เข้มงวด เพื่อป้องกันโรคระบาด
๓. พิจารณา ดำเนิน การ ฉีด วัคซีน ป้องกัน

๓. โรคนิวคาสเซิล

โรคนี้เป็นโรคระบาดชนิดเดียวของสัตว์ปีกที่ยังคงทำอันตราย แก่ อุตสาห กรรม การเลี้ยงไก่ของประเทศต่าง ๆ การป้องกันโรคนิวคาสเซิลของประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชียได้ผลิตวัคซีน ที่ ทำ จาก เซลล์ ที่ อ่อน ก้ำดัง แล้ว (ATTENUATED VIRUS) ใช้น้ใช้โดยทั่ว ๆ ไป และมีอยู่ ๓ ชนิดด้วยกันคือ

๑. ชนิด B 1
๒. ชนิด F

และ ๓. ชนิด MUKTEZAR

ที่จำเป็นต้องใช้ทั้ง ๓ ชนิดก็เนื่องจากไก่ของแต่ละประเทศมีความ คิด โรค ได้ ง่าย ผิด กัน ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งวัคซีนชนิด MUKTEZAR แรงเกินไปที่จะใช้กับลูกไก่อายุ ๑ วัน

ประเทศไทยได้ผลิตวัคซีนชนิด F ออกใช้กับลูกไก่อายุ ๑ วัน และปลูกความคุ้มโรคอีกครั้งหนึ่งเมื่ออายุ ๕ เดือน ทั้งนี้เนื่องจาก การ ใช้ วัคซีนแก่ลูกไก่อายุ ๑ วันจะ ให้

ความคุ้มเพียง ๔-๖ เดือนเท่านั้น จำเป็นต้องปลูกความคุ้มโรคอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อได้พิจารณาปัญหาต่าง ๆ แล้ว ที่ประชุมได้เสนอแนะ ว่า องค์ การ อาหาร และ เกษตรแห่งสหประชาชาติควรจะพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับ โรคนิว คาสเซิล เพื่อ แจก แจย แก่ ประเทศสมาชิกต่อไป เอกสารดังกล่าวควร จะรวมปัญหาต่าง ๆ ของโรคนิวคาสเซิลไว้ทั้งหมด

๔. โรคบรูเซลโลซิส

โรคที่ ทำ ให้ เกิด การ แท้ง ลูก ใน โค กระบือ สุนัขแพะและแกะ ถ้าเหตุเนื่องจากเชื้อจุลินทรีย์ซึ่งมีอยู่ ๓ ชนิดด้วยกันคือ

๑. เชื้อ ที่ เป็น แก่ แกะ แพะ คือ

Br. melitensis

๒. เชื้อที่เป็นแก่โคคือ Br. abortus

๓. เชื้อที่เป็นแก่สุนัขคือ Br. suis

โรคที่ทำให้เกิดการแท้งลูกดังกล่าวยังมีระบาดอยู่ทั่ว ๆ ไป เมื่อโรคเกิดจนแล้วเชื้อเหล่านี้จะอยู่ที่รก, อวัยวะสืบพันธุ์, ตัวสัตว์ในครรภ์, นานนม ตลอดจนน้ำเชื้อของสัตว์ตัวผู้ และเป็นในสภาพโรคเรื้อรังให้การติดต่ออยู่ได้ระยะยาว จึงเป็นอันตรายต่อ เศรษฐกิจในด้านเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์มาก

การตรวจทำนายโรคจึงเป็น สิ่ง จำเป็น อย่างยิ่งที่จะกำจัดและควบคุมโรคนี้ เชื้อที่ ทำให้เกิดโรคแก่แพะแกะ ตรวจ ได้ โดยทำ การ

แยกเชื้อจากอวัยวะและจากน่านม การตรวจ
โดยทางเซรัมวิทยาที่มีผลดีแต่ก็มี บาง รายที่
เป็นโรคแล้วตรวจทางเซรัมไม่พบ ฉะนั้นจึง
ควรตรวจโดยการแยกเชื้อ

การ ตรวจ โรค ที่ เกิด จาก เชื้อ Br.
abortus ใช้ตรวจโดยวิธีตรวจน่านมของสัตว์
และจากเซรัมของสัตว์ซึ่งให้ผล แน่ นอน และ
ใช้ในการตรวจเพื่อกำจัดสัตว์ ที่ เป็นโรค ให้
หมดไปอีกด้วย สำหรับโรคที่เกิดในสุกร
(Breuis) ทำการตรวจด้วยการแยกเชื้อและ
ตรวจทางเซรัมวิทยา

โรคนี้ในบาง ประเทศเช่นประเทศไทย
ส่วนมากเป็นโรคนำมาจากต่างประเทศเพราะ
ปรากฏว่าสุกรพนมเมือง เป็น โรค นี้ น้อย ที่สุด
การควบคุมโรคได้แก่การป้องกัน โรคที่จะติด
เข้ามาับสุกรหรือโค การตรวจทางเซรัมจึง
ต้องกระทำ ๒ ครั้ง คือ จากคันทางครึ่งหนึ่ง
และเมื่อนำเข้าประเทศแล้ว ตรวจอีก ครึ่งหนึ่ง
ในการผสมพันธุ์ จากพ่อสุกรของทางราชการ
และที่ทาง ราช การ ส่ง เสริมก็ ต้อง ตรวจ ว่า
ปลอดจากโรคแท้งเสียก่อนจึงจะ นำ ไป ผสม
พันธุ์ ได้

ที่ประชุม ได้ พิจารณา ปัญหา ต่างๆ
เกี่ยวกับโรคแท้งแล้วได้เสนอแนะว่า

๑. ควร จะ ได้พิจารณา ปัญหา การ
ตรวจโรคทางเซรัมในรายที่ได้ฉีดวัคซีนป้องกัน

กันโรคแท้งไว้แล้วว่า ความแตกต่างระหว่าง
สัตว์ที่เป็นโรคและสัตว์ที่ได้รับการ ฉีด วัคซีน
ป้องกัน เพื่อจะได้ทำนายโรคทางเซรัมได้
ถูกต้อง

๒. ควรฝึกเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญในการ
ตรวจเพื่อตรวจสัตว์ที่ ให้ นม รวม ทั้ง กระบือ
แพะ แกะ และสุกร

๓. ถ้าปรากฏว่าสัตว์มี สถิติการ เป็น
โรคสูง ควรจะคิดถึงวิธีกำจัดโรคโดยการ
ทำลายตัวป่วย การฉีดป้องกันโรคให้แก่สัตว์
อ่อนรวมไปด้วย

๔. เมื่อดำเนินการปราบโรคโดยวิธี
ทำลายตัวป่วยแล้วก็ควรหาสัตว์ที่ปลอดโรค
มาให้แทนด้วย

๕. องค์การ อาหาร และ เกษตร แห่ง
สหประชาชาติควรพิจารณา จัด ตั้ง ศูนย์ การ
ทดลองค้นคว้าเกี่ยวกับ โรค บรูเซลโลซิส ใน
ภาคพม่า เอเชียอาคเนย์

๕. โรคเต้านมอักเสบ

โรคเต้านมอักเสบระบาดอยู่ทั่ว ๆ ไป
ในประเทศที่มีการเลี้ยงโคนมมาก สัตว์ที่เป็น
โรคบางรายอาจถึงตายได้ ถ้าไม่ได้รับการ
ปฏิบัติให้ถูกต้อง ความเสียหายทางเศรษฐกิจ
ก็เนื่องมาจากนมที่ได้จากสัตว์เป็นโรคน้อย
ลงหรือไม่มีน่านมเลยในที่สุด ประเทศที่เลี้ยง
โคนมมาก ๆ ได้พบว่าโรคเต้านมอักเสบเนื่อง

มาจากเชื้อจุลินทรีย์ จำพวก Streptococci โดยเฉพาะ St. agalactiae ซึ่งในปัจจุบันสามารถควบคุมได้

ในการป้องกันโรคมียู่ ๒ วิธีด้วยกัน คือ

- ๑. การรักษาสัตว์ป่วย
- ๒. การป้องกันโรคไม่ให้ไปติดต่อกับ

สัตว์อื่น

ปัจจุบันการรักษาโรคนี้ด้วยยาจำพวกปฏิชีวนะนับว่าได้ผลดีมาก ในขณะที่เดียวกันก็จำเป็นที่จะต้องคอยตรวจโรคนี้อยู่เสมอ เพื่อป้องกันโรคที่จะเป็นชนิดใหม่ รวมทั้งให้การดูแลสุขภาพและการเลี้ยงดูให้ถูก สุขลักษณะรวมอยู่ด้วย

ที่ประชุมได้เสนอแนะว่าก่อนที่โรคนี้จะแพร่ออกไปในหมู่มนุษย์ควรจะได้ควบคุมการแพร่โรคอย่างใกล้ชิด โคนมที่ได้นามมมากควรจะได้รับ การเอาใจได้เป็นพิเศษ

๖. โรควัณโรคในโค

ปัจจุบันการป้องกันและกำจัดโรควัณโรค ใน โค ได้ ก้าว หน้า ไป โดด โดย เฉพาะ ประเทศในภาคพื้นตะวันตก การกำจัดโรคก็กระทำโดยการตรวจ ทำนาย โรคด้วย การให้ทูเบอคูลิน แล้วทำลายสัตว์ที่เป็นโรค รวมทั้งการป้องกันสัตว์ที่ไม่เป็นโรคไป ประปน กับ สัตว์เป็น โรคเพื่อป้องกันการ ติดโรค ชนิด ใหม่ ในยุโรปบางประเทศได้ปราบโรคนี้สำเร็จเช่น

ประเทศเดนมาร์ก การตรวจโรคด้วยทูเบอคูลินยังมีจุลินทรีย์บาง ชนิด ที่มี อยู่ใน ตัว สัตว์สามารถให้ปฏิกิริยาคล้ายกับ สัตว์ที่เป็น วัณโรคคือ

- ก. เชื้อวัณโรคของสัตว์ปีก (Mycotuberculosis avium)
- ข. เชื้อจุลินทรีย์ (Mycoparartuberculosis)

ซึ่งอาจทำให้การ ตรวจ ทำนาย โรคผิด พลาดไปได้ ประเทศฝรั่งเศสเคยใช้วัคซิม ป้องกันโรค paratuberculosis แต่ก็ เป็น ปัญหาเกิดขึ้น กล่าวคือ การตรวจโรคด้วยทูเบอคูลิน ในสัตว์ที่ ได้ฉีด ไว้ แล้ว ไม่ได้ ผล เพราะสัตว์ที่ ได้รับการ ฉีด จะ แสดง ปฏิ กิริยา เช่นเดียวกับสัตว์ที่เป็นวัณโรค

การใช้วัคซิม B. C. G. และการรักษา โดย ใช้ยาต่าง ๆ ก็มีรายงานว่า ได้ผล แต่การ ป้องกันและกำจัดโรคที่ ได้ผลแน่นอน ควร ใช้ การตรวจ ทูเบอคูลิน แล้ว แยก สัตว์ ที่ ป่วย ออกรวมทั้งการ ปรับปรุง การ เลี้ยงให้ ดี ขึ้น ด้วย ซึ่งจะเป็นการป้องกันโรคที่จะเข้ามาติด ต่อได้อีกอย่างหนึ่ง

หลังจากที่ประชุมได้ รับรายงาน ภาวะ โรคต่าง ๆ ของแต่ละ ประเทศ แล้ว ได้ เสนอ แนะนำไว้ว่า

- ๑. องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติควรจะได้ดำเนินการ จัด การ ให้ มี

การแตกเป็ดขึ้นวิธีการใช้ทูเบอควิดิน สำหรับ
ตรวจต่อบวณโรคและการตรวจหา ปฏิกริยา
ที่เกิดขึ้นโดยการ ใช้ทูเบอควิดินแต่มี ใช้ เนื่อง
จากสัตว์ที่เป็นวัณโรค

๒. ควรจะดำเนินการ ตรวจ โรควัณ
โรคในโคพันธ์ เซบรูและกระบือด้วย

๗. โรคเกี่ยวกับกำเป็นหมันในสัตว์

โรคเกี่ยวกับทำให้สัตว์ เป็น หมัน เป็น
ปัญหากว้าง ๆ ทั่วไปซึ่งแต่ละประเทศก็ยังไม่
ได้ดำเนินการอย่างละเอียด ที่ประชุมจึงได้
เสนอแนะว่าควรจะได้ มี การ ประชุม หา รือ
เกี่ยวกับโรคนี้โดยเฉพาะต่อไป

๘. โรคอหิวาต์สุกร

ปัจจุบัน การ ใช้ วัคซีน ป้อง กัน โรค
อหิวาต์สุกรสำหรับป้องกันโรค นิยมใช้
วัคซีนที่ได้ทำให้เชื้ออ่อนกำลัง (Attenuated
virus) ซึ่งทำจากกระต่าย วัคซีนที่ใช้อยู่
ทั่ว ๆ ไปก็มีอยู่ ๒ ชนิดด้วยกันคือ โรแวก
ของบริษัทเดเคอเด อเมริกา และ SFA ของ
ดร. ฮัตตัน ทั้งสองชนิดนี้ได้มีการถกเถียงกัน
ว่าชนิดไหนจะได้ผลดีกว่ากัน ได้มีรายงานผล
ที่ขัดแย้งกันอยู่อย่างไรก็ตามการใช้วัคซีนต้อง
แล้วแต่สัตว์ของแต่ละประเทศด้วย เท่าที่ได้
รับรายงานแล้วปรากฏว่าชนิดที่ใช้ในประเทศไทย
คือ เอ็ด เอฟ เอ. ของ ดร. ฮัตตัน ให้
ความคุ้มโรคแก่สุกรเป็นอย่างดี นอกจากนั้น
วัคซีนชนิดนี้ยังให้ผลดีแก่ สุกร ใน ช่องกง อีก

ด้วย ในการป้องกันโรคอหิวาต์สุกรได้ใช้
การฉีดวัคซีนป้องกันและปรากฏว่าได้ผลเป็น
ที่พึงพอใจ ทุกประเทศปรากฏว่าโรคระบาด
ได้ลดจำนวนลงเป็นอันมาก

ประเทศ ญี่ปุ่น เป็น ประเทศ เดี่ยว ใน
เอเชียที่ยังคงใช้วัคซีน ชนิดเชื้อ ตาย (IN-
ACTIVATED VACCINE) ซึ่งใช้วิธีตัดใจ
โอเดตสำหรับทำให้ ไวรัสหมดความสามารถ
ที่จะทำให้สุกรติดโรค ทั้งนี้เนื่องจากวัคซีนที่
ผลิตได้จากไวรัสที่ทำให้ อ่อนกำลังลงแล้วก็
ตาม ปรากฏว่าเมื่อใช้กับสุกรของญี่ปุ่นแล้ว
ยังแรงมากเกินไปทำให้สุกรตายได้ ประเทศ
ญี่ปุ่นจึงได้ทำการทดลองค้นคว้า เพื่อจะ ผลิต
วัคซีนเชื้อตายจากไวรัสที่เพาะโดยวิธี Tissue
culture และไวรัสที่ผ่านเข้าเพาะซึ่งมีความ
ร้ายแรงน้อยกว่าไวรัสที่ผ่านเข้ากระต่าย

สำหรับประเทศไทยได้ผลิตวัคซีนจาก
กระต่ายใช้กับสุกรทั้งพันธุ์ พันเมืองและพันธุ์
ต่างประเทศเป็นผลดี ซึ่งในระยะ ๓ ปีที่ผ่านมา
สามารถลดจำนวนสัตว์ที่ตายด้วยโรคนี้ ได้
ลดน้อยลงได้ วัคซีนที่เตรียมได้รับเชื้อที่ผ่าน
ในกระต่ายมาแล้ว ๘๐ ครั้ง และนำมาผ่าน
ต่อไปอีก ๔๐ ครั้ง จึงนำออกทดลองใช้ใน
ท้องที่ปรากฏว่าได้ผลดี และแม้จนกระทั่ง
ผ่านไปถึงครั้งที่ห้าร้อยกว่า ไวรัสก็ยังให้
ความคุ้มโรคได้ดี ในสุกรและเมื่อนำไปฉีดใน
สุกสุกรที่เพิ่งหย่านมาใหม่ ๆ ก็ยังใช้ได้โดยไม่

ทำให้ถูกส่งตรวจแต่คงอาการแพ้แต่อย่างใด

๕. โรคพิษสุนัขบ้า

เดชาอนุการฝ่ายวิชาการของที่ประชุม ได้แถลงถึงผลของการทดลองค้นคว้า การใช้วัคซีนในสัตว์และการควบคุมโรคในท้องถิ่นซึ่งรวมสาระสำคัญต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

๑. การตรวจทำนายโรคเพื่อให้ทราบผลของการตรวจโดยรวดเร็วโดยใช้วิธี Fluorescent antibody technique

๒. ทำการเพาะเลี้ยงไวรัสโรคพิษสุนัขบ้าในหลอดทดลองเพื่อประโยชน์ในการทำนายโรคและสำหรับการผลิตวัคซีน

ในการผลิตวัคซีนนั้น ได้ดำเนินการเพาะไวรัสบนอวัยวะที่มีใช้ระบบประสาทเพื่อจะใช้ไวรัสทำวัคซีนต่อไป ในขั้นแรกได้เริ่มเลี้ยงเชื้อไวรัสโรคพิษสุนัขบ้าในไข่ฟักซึ่งได้จำนวนไวรัสมากพอใช้แต่ก็ยังไม่สามารถนำไปผลิตเป็นวัคซีนได้

วัคซีนที่ผลิตจากไข่ โดยใช้ Flury ผ่านในไข่ที่ผ่านไปหลาย ๆ ครั้ง (high egg passage) ได้มีรายงานผลสำเร็จในการใช้ฉีดกับสุนัข แมว เช่นในสิงคโปร์ มลายูและฮ่องกง ซึ่งโดยปกติแล้วจะใช้ได้แต่เฉพาะในสัตว์ใหญ่เช่น โค กระบือเท่านั้น

ที่ประชุม ได้พิจารณาถึงภาวะโรคระบาดของแต่ละประเทศแล้วเห็นว่า โรคพิษสุนัขบ้ายังเป็นโรคที่เป็นภัยร้ายแรงแก่สัตว์

มีระบาดอยู่ทั่วไป ทงหนเนื่องด้วยสุนัขที่ไม่ม่เจ้าของม้อยู่เป็นจำนวน มาก ซึ่ง ให้การคิดค่อถึง มนุษย์ ซึ่งควรจะได้ พิจารณา ควบคุมโรคเพิ่มขน่ออีก โดยเฉพาะการกำจัด้แห่งที่เชอไวรัตอาจม้อยู่ได้เช่นในสุนัข ค่างคาวบางจำพวก

และที่ประชุมได้เสนอแนะว่า

๑. ปราบกฏำ การ ดำเนิน การ กำจัด้โรคพิษสุนัขบ้าในบางประเทศยังด้ำหล้ง ควรที่รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ จะได้ดำเนินการอย่างเข้มงวดขน

๒. การ ตรวจชัน ดุจร โรคพิษสุนัข ควรจะใช้วิธี Fluorescent antibody test ซึ่งด้ำมารถตรวจได้เร็ว

๑๖. การสำรวจพยาธิภายในของสัตว์

ความด้อยู่เดียวทางเค่รษฐ กิจเนื่องจกพยาธิของสัตว์มีจำนวนมาก พยาธิบางชนิดถ้าไม่ได้ควบคุมแล้ว เช่น คอกซิดิโอซีสต์ในไก่จะทำให้ลูกไก่มีอัตราการตายสูง แต่บางชนิดก็เพียงแต่ทำให้ สัตว์ แคระ แกร่น ไป เท่านั้นหรือทำให้หน้าหนักไม่เพิ่มขนได้เท่าที่ควร ทำให้ การ เลี้ยงสัตว์ต้องประสบความล้มเหลว

การบ้องกันและกำจัด้โรคพยาธิควรจะได้ดำเนินการดังนค่อ

- ๑. ดำรวจภาวะของโรคพยาธิภายใน
- ๒. ฝึกเจ้าหน้าที่ให้ทราบถึงวิธี การบ้องกันโรคพยาธิอย่างทันสมัย

- ๓. การควบคุมโรคพยาธิในท้องที่
- ๔. การทดลองค้นคว้า เกี่ยวกับ โรคพยาธิ

ในอดีตโรคสัตว์ที่สืบเนื่องมาจาก เชื้อจุลินทรีย์และเชื้อไวรัสมีความสำคัญมาก ซึ่งในระยะต่อมาโรคต่าง ๆ เหล่านี้ ได้ ค่อยลดน้อยลงจึงได้มีการศึกษาถึงโรคเกี่ยวกับพยาธิ จน แต่ในการศึกษาจะต้องทราบเสียก่อนว่ามีพยาธิอะไรอยู่บ้าง แล้วจึงดำเนินการป้องกันเป็นแต่ละท้องที่แต่ละแห่งไป และในขณะเดียวกันก็จำเป็นจะต้อง ทำการ ทดลองค้นคว้า เพื่อ ทราบ ราย ละเอียด ชีพ จีวร ของพยาธิเพื่อหาวิธีดำเนินการกำจัดต่อไป

ที่ประชุมเห็นว่าโรค นี้ มีความ สำคัญ เห็นควรจะเสนอให้องค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติได้หันมา เอาใจ เรื่อง โรคเกี่ยวกับพยาธิเพิ่มขึ้น และได้เสนอแนะว่า

- ๑. ตามที่ประเทศต่างๆ ได้กำจัดโรคระบาดที่ร้ายแรงของสัตว์ไปแล้วเป็นจำนวนมาก จึงควรจะเพิ่มความเอาใจใส่ในเรื่องโรคเกี่ยวกับพยาธิให้มากขึ้นเนื่องจากเป็นที่ ทราบ กันโดยทั่ว ๆ ไปแล้วว่าโรคนี้ทำ ความ เสีย หายให้แก่เศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น
- ๒. ควรจะดำ เนิน การฝึก เจ้า หน้า ที่เกี่ยวกับโรคพยาธิให้มากขึ้น เนื่องจาก ความจำเป็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เพิ่มขึ้นโดยลำดับ
- ๓. การศึกษารายละเอียดควร จะ ทำ

เกี่ยวกับพยาธิที่สำคัญ ๆ โดยเฉพาะเกี่ยวกับสัตว์ที่คคพยาธิและสิ่งแวดล้อม

- ๕. องค์การ อาหาร และ เกษตร แห่งสหประชาชาติควร จะ เอาใจได้ เกี่ยวกับ โรคพยาธิเพิ่มขึ้น
- ๘. การบริการแห่งชาติสำหรับอุตสาหกรรมและการเลี้ยงสัตว์

๑. รัฐบาลประเทศต่างๆ ควรให้การบริการต่าง ๆ แก่อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะการจัดหา สถิติ ต่าง ๆ การ อบรม และส่งเสริมในระดับท้องถิ่นตลอดจน การทดลองค้นคว้าและพัฒนาการ. เรือง สุขภาพ และ การผลิตสัตว์

๒. การบริการควรจัดให้อยู่ในระดับประเทศเพื่อทำให้เกิดผลมากที่สุด เช่นเดียวกับ การแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงในเรื่อง การทดลองค้นคว้า การส่งเสริม การค้าและหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับสุขภาพสัตว์

๓. ผลที่ได้รับจากการทดลองค้นคว้า อาจนำออกไปเผยแพร่โดยการ แสดง กิจกรรม ในท้องถิ่นและการสื่อสารอื่น ๆ เช่น วิทยุ การฉายภาพยนตร์ ดั้งดีพิมพ์ต่าง ๆ และการประชุมในที่สาธารณะ รัฐบาลควรจัดให้พนักงานส่งเสริม ของท้องถิ่น เป็นตัวกลางติดต่อแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงระหว่าง ผู้ที่ ปฏิบัติงานด้านค้นคว้ากับเกษตรกร

๔. ควรสนับสนุนในเรื่อง การ ดอน การทดลองค้นคว้า และการตั้งเดิรมรวมกัน ไปในวิทยาลัย

๕. ควรทำการขยายแผนงานด้าน การ เกษตรโดยรวมตัวอย่างต่าง ๆ ของวิชา การ เกษตรเข้าไว้ในหลักสูตรการศึกษา ของ การ ศึกษาในชนบท

- (๑) Rinderpest Centre
- (๒) Foot and Mouth Disease Centre
- (๓) Haemorrhagic Septicaemia Centre
- (๔) Genital Diseases Centre
- (๕) Parasitic Disease Centre
- (๖) Pig Diseases Centre
- (๗) Poultry Diseases Centre
- (๘) Deficiency Disease Centre

๒. จัดตั้งสถาบัน การ ผลิตสัตว์ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงใต้สำหรับ ปัญหาต่าง ๆ ใน

- (๑) วิชาดินฟ้าอากาศเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์
- (๒) แพะแกะและ
- (๓) ไก่
- (๔) ตูกร
- (๕) โคนม
- (๖) โคเนื้อ
- (๗) เบ็ด

๓. ถ้าผู้แทนของประเทศต่างๆ ยังไม่ อยู่ในภาวะที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาล ในการจัดตั้งสถาบันต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว

๕. สถาบันการฝึกอบรม และ ทด ลอง ค้นคว้าสุขภาพสัตว์และการ ผลิต สัตว์ แห่งภาคตะวันออกเฉียงใต้

๑. จัดตั้งสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งภาค ตะวันออกเฉียงใต้สำหรับปัญหาต่าง ๆ ในเรื่อง สุขภาพสัตว์ในภาคชน ๘ แห่ง ในประเทศ ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- อินเดีย ญี่ปุ่น เวียดนาม
- ชัดอน ไทย
- พม่า
- ชัดอน ญี่ปุ่น
- พม่า ชัดอน อินเดีย
- มลายู ฟิลิปปีนส์ ไทย เวียดนาม
- ชัดอน เกาหลี มลายู ฟิลิปปีนส์
- พม่า

๒. จัดตั้งสถาบัน การ ผลิตสัตว์ ในภาคชน ๘ แห่ง ในประเทศ ต่าง ๆ ดังนี้

- อินเดีย
- อินเดีย
- ฟิลิปปีนส์ มลายู
- มลายู ไทย เวียดนาม
- อินเดีย ชัดอน
- ญี่ปุ่น เกาหลี ฟิลิปปีนส์
- เวียดนาม

ในประเทศก็เป็นดังจำเป็นที่ประเทศต่างๆ จะ ต้อง เสนอ ความ ประารถนาในเรื่อง นี้ ไป ยัง F. A. O. เป็นทางการ โดยเร็วที่สุด

ข้อเสนอนำเสนอของผู้แทนต่าง ๆ ในการประชุมการผลิตสัตว์นั้น กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินงานไปบ้างแล้วและบางอย่างก็ยังไม่ได้นำไปดำเนินงานดังต่อไปนี้

๑. การปรับปรุงอุตสาหกรรมโคนม

สิ่งที่กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินการไปแล้วตามคำแนะนำของที่ประชุมคือ

๑. ดำเนินการปรับปรุงโคนมที่สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ทบกวาง และมีแผนการที่จะดำเนินงานปรับปรุงกระบือนม ที่ สถานี บำรุงพันธุ์สัตว์พืดสูง

๒. ดำเนินการสนับสนุนให้กสิกรปลูกหญ้าอาหารสัตว์นอกเหนือไป จาก การ ปลูกข้าว

๓. ดำเนินการตรวจคุณภาพ ของดินตามบริเวณที่ตั้ง ของ สถานี บำรุง พันธุ์ สัตว์ต่าง ๆ และในบริเวณที่ ๆ เข้าไปทำการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ การศึกษาเรื่องดินโดยทั่ว ๆ ไป เป็นงานในหน้าที่ของกรมกสิกรรมและกรมการข้าว

สิ่งที่ยังไม่ได้ดำเนินการคือ

๑. การเปลี่ยนแปลงฟาร์มโคนมที่ไม่ถูกหลักเศรษฐกิจให้ เป็น ฟาร์ม โคน ม โดย เฉพาะ เรื่องนทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรมีแผนการที่จะรวบรวมกลุ่มผู้เลี้ยงโคนมแยกกันเคยอยู่แล้วเพื่อจัดตั้ง ศูนย์ รวมนำ

นม การปรุงแต่งนม และการจัดหาตลาดรับชอนนม

๒. การกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ในการอนุญาตให้จัดตั้ง โรงงานผลิตนมปนน้ำมัน พืชใน ประเทศ ข้อเสนอนี้เป็นหลักการเกณฑ์ที่สมควรเสนอ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นการป้องกันมิให้อุตสาหกรรมนมสดภายในประเทศเกิดการเสียหาย

๒. อุตสาหกรรมโคนเนื้อ

สิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วคือ

๑. ดำเนินการ ปรับปรุง โค พันธ์ เมือง โดยการผสมโคบรามันและชู้กับโคพันธ์เมืองที่สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ท่าพระ ผลของการทดลองจะทราบในปี ๒๕๐๗

๒. ดำเนินการ ปรับปรุง การ ผลิต โคน และกระบือทั่วประเทศ โดยการปฏิบัติงานของสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ และหน่วยตอนสัตว์ของกรมปศุสัตว์

๓. ดำเนินการทำแปดงหญ้าตัวอย่างเป็นดัชนีแก่ประชาชนโดย กอง อาหาร สัตว์ เพื่อเป็นกรรักษามาตรฐาน เกี่ยวกับการจัดการแปดงหญ้าให้มีคุณภาพในระดับสูง

๔. ดำเนินการแนะนำราษฎรให้มีการตั้งวงน้าและหญ้าอาหารสัตว์ ตลอดจนการให้กินอาหารเสริมแก่สัตว์ ในแห่งที่มี การปลูกฝ้ายก็ได้แนะนำให้ใช้เมล็ด ฝ้าย เลี้ยงโค

และได้แจกเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด ข้าวฟ่าง และพันธุ์หญ้าต่าง ๆ ให้ราษฎรไปปลูกเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์

๕. ดำเนินการปลูกหญ้าและพืชตระกูลถั่วพุ่มเมืองและพันธุ์ต่างประเทศเป็นหญ้าเลี้ยงสัตว์ ตลอดจนทำการค้นคว้าเกี่ยวกับความเหมาะสมของพืชตระกูลถั่วในการใช้เป็นอาหารโปรตีนสังเคราะห์

๖. ดำเนินการเก็บรักษาพืชหญ้าอาหารสัตว์ การปรับปรุงแปลงหญ้า ตลอดจนการจัดการแปลงหญ้าและทุ่งหญ้า ส่วนการค้นคว้าในเรื่องปัญหาการเก็บรักษาน้ำเป็นงานของกรมชลประทาน

สิ่งที่ยังไม่ได้ดำเนินการคือ

๑. การนำโคพันธุ์เนอญูโรป เช่น ดักด Bos taurus มาศึกษาทดลองเพื่อทำการคัดเลือกโคพุ่มเมืองให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะมีเจ้าหน้าที่และงบประมาณจำกัด

๒. หลักประกันในการจัดหาตลาด การขนส่ง การจำหน่าย สำหรับการผลิตคุณภาพให้คงทนขึ้น ขณะนี้โรงงานฆ่าสัตว์ใหม่มีห้องเย็นเก็บเนื้อได้มาก ซึ่งพอจะแก้ปัญหาได้บ้างพอสมควร

๓. การปรับปรุงพันธุ์กระบือพุ่มเมืองภายในประเทศ ขอนกรมปศุสัตว์กำลังดำริจะดำเนินการเรื่องนี้ในเขตจังหวัดภาคใต้ที่สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์พตทลงแล้ว

๔. การจัดระบบหมุนเวียนเลี้ยงสัตว์ในแปลงหญ้า ขอนกรมปศุสัตว์ดำริที่จะดำเนินการอยู่แล้ว เพราะระบบหมุนเวียนเลี้ยงสัตว์ในแปลงหญ้าช่วยให้สัตว์มีหญ้าสดกินตลอดปี และเป็นการป้องกันพยาธิภายในด้วย

๕. การใช้ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ให้เป็นประโยชน์ เมื่อโรงงานฆ่าสัตว์ได้ประติษฐผลิตผลปศุสัตว์ได้จากสัตว์ออกจำหน่ายแล้ว กรมปศุสัตว์ก็จะนำมาดำเนินการทดลองใช้ต่อไป

๖. การสนับสนุนให้ผลิตโคเนื้อรวมกันไปกับการผลิตมะพร้าวและยาง เรื่องนี้กรมปศุสัตว์ดำริจะจัดทำเมื่อเริ่มดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจังหวัดภาคใต้ต่อไป

๓. การผลิตสุกร

ตามคำแนะนำต่าง ๆ ของที่ประชุมในเรื่องสุกร กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินการไปแล้วตามข้อเสนอนี้แนะนำทุกประการคือ

๑. จัดตั้งศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรแล้วเป็นจำนวน ๑๒๕ ศูนย์

๒. ดำเนินการค้นคว้าคุณค่าอาหารในท้องถิ่นเพื่อประสงค์จะให้ทำการผลิตสุกรมากขึ้น

๓. ดำเนินงานตามระบบการจัด การพัฒนาการอย่างประหยัดและได้แนะนำให้เกษตรกรใช้วัสดุในท้องถิ่นทำการก่อสร้างคอกสุกร

๔. การเลี้ยงแพะและแกะ

การเลี้ยง แพะ ไม่ เหมาะ สำหรับ ภูมิภาค ประเทศไทย เพราะแพะชอบอากาศหนาว ส่วนการเลี้ยงแพะก็ได้มีการแนะนำตั้งแต่มกษอยู่แล้ว

๕. อุตสาหกรรมการเลี้ยงไก่

กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินงานตามคำแนะนำของที่ประชุมแล้วคือ

๑. ควบคุมการตั้งพันธุ์สัตว์เข้ามาในประเทศไทยอย่างเข้มงวด เพื่อป้องกันการนำโรคเข้ามา และเลี้ยงไก่พันธุ์ต่างประเทศที่ทำการคัดเลือกแล้วชนในประเทศ

๒. ดำเนิน การ ตรวจ ไก่ หรือ ผลิตภัณฑ์ไก่ที่ส่งออกนอกประเทศ ให้ได้รับการควบคุมโรคแล้วเป็นอย่างดี

๓. มีดีพันธุ์ สหกรณ์ เพื่อ เป็น หลักประกันในเรื่องระเบียบการ ตลาด มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ และกำหนดราคาที่เป็นธรรม

๔. ดำเนินการกำจัดโรคไก่ในประเทศ อยู่ตลอดมา

สำหรับเรื่องกำหนดมาตรฐานคุณภาพอาหารไก่ในท้องตลาด ขณะนี้กรมปศุสัตว์กำลังเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาหารสัตว์อยู่ หากพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศใช้แล้วก็จะควบคุมถึงการ กำหนด มาตรฐาน คุณภาพอาหารไก่ตามท้องตลาดด้วย

ตามข้อเสนอนี้ของที่ประชุมเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพสัตว์นั้นส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่ประเทศไทยได้ดำเนินการไปแล้วและกำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้ เช่นการปลูกความคุ้มโรครินเคอเป็ดทำให้แก่สัตว์หลังจากโรคได้สงบลงแล้ว การตรวจหาชนิดของโรคปากและเท้าเปื่อย ส่วนเรื่องที่กำลังดำเนินการ อยู่ขณะนี้

คือ

ก. การ พิจารณา ดำ เนิน การ ผลิตวัคซีนเพิ่มเพื่อใช้ในการฉีดป้องกันแก่สัตว์

ข. การใช้เซรัมตรวจโรคแท้งแก่สัตว์

ค. การฝึกเจ้าหน้าที่สำหรับตรวจโรค

แท้ง

ง. การดำเนินการผลิตวัคซีน ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและการตรวจ

สัตว์ที่ยังมิได้ดำเนินการปฏิบัติคือ

๑. การทำลายสัตว์ที่ตรวจพบว่าเป็นโรคแท้งและวัณโรค

๒. การ ดำเนิน การ แจ่ง ให้องค์การ

อาหารและเกษตร แห่ง สห ประชาชาติ ทราบเกี่ยวกับศูนย์ปฏิบัติการเกี่ยวกับโรคต่างๆ ซึ่งประเทศไทยได้รับการเสนอแนะการจัดตั้งศูนย์

เนื่องจากประเทศไทยมีสถิติสัตว์ที่เป็นโรคแท้งและวัณโรคน้อย สันนิษฐานว่าสามารถจะทำลายสัตว์ป่วยที่ตรวจพบ โดยใช้เงินค่าตอบแทนแก่เจ้าของสัตว์ตาม สันนิษฐาน ก็ จะ มี

ทางกำจัดโรคนี้ได้ จึงควรจัดหางบประมาณ
สำหรับเป็นค่าทดแทน การ ทำ ตาย สัตว์ บ่อย
เพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ประเทศไทยได้รับการเสนอแนะ
ให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการเกี่ยวกับ โรคปาก และ
เท้าเปื่อยและโรคสัตว์ ด้วย ประเทศ หนึ่ง
สำหรับโรคปากและเท้าเปื่อย ประเทศไทยได้
ดำเนินการกำหนดว่าประเทศในภาคพหุอาเซีย
อาคเนย์ สมควรที่ประเทศไทยจะได้แจ้ง
ความจำนองขอจัดตั้งศูนย์ไปยังองค์การอาหาร
และเกษตรแห่งสหประชาชาติรวมทั้งศูนย์โรค
สัตว์ด้วย ทั้งนี้เนื่องด้วยประเทศไทยมีการ
เลี้ยง สัตว์ มาก และ ส่ง ไป จำหน่าย ยัง ต่าง
ประเทศ ผลิตขึ้นเพื่อป้องกันโรค
อหิวาต์สัตว์ก็ได้รับความนิยมนจากต่างประเทศ
เช่น ฮอลันดาและอังกฤษ

สรุปประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจาก
การประชุมครั้งนี้

๑. ประเทศไทย ได้ มี โอลด์ แดก
เบรียนและได้รับความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง
ในการผลิตและสุขภาพสัตว์กับประเทศต่างๆ
ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ๓๕ ประเทศ ที่มาร่วม
ประชุมและจะได้นำความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้มา
ใช้เป็นหลักในการ ปรับปรุง การ ผลิต และ
สุขภาพสัตว์ของประเทศต่อไป
๒. ประเทศไทยได้รับการ เสนอแนะ
ให้จัดตั้งสถาบันการฝึกอบรม และทดลองค้น

คว้าเรื่องโรคปากและเท้าเปื่อย โรคสัตว์ และ
การผลิตสัตว์ประจำภาคตะวันออกเฉียงใต้
ประเทศ อันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย
อย่างยิ่ง

๓. ประเทศไทยจะได้ประโยชน์ จาก
การจัดตั้งศูนย์โรคและสถาบันการฝึก อบรม
และทดลองค้นคว้าขึ้นในประเทศต่าง ๆ ด้วย
โดยจะได้รับความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ของ
การทดลองค้นคว้าจากศูนย์ โรค และ สถาบัน
ต่าง ๆ เหล่านี้

๔. ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ใน
เรื่องต่าง ๆ จาก เอฟ. เอ. โอ. ตามข้อเสน
แนะของที่ประชุมดังต่อไปนี้

- ๑) การจัดทำคำแนะนำเกี่ยวกับวิธี
ลดความชื้นของดินฟ้าอากาศ
- ๒) การศึกษาหา ความ สามารถใน
การ ผลิต ของโค และ กระบือ พันธุ์ เมืองใน
ลักษณะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักวางแผนการ
ปรับปรุงในด้าน การ ผลิต ให้ ใกล้เคียง กับ
ความเป็นจริง
- ๓) การที่ เอฟ. เอ. โอ. จะรับหน้าที่
เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนงานด้านค้นคว้าและ
สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกในเรื่อง
การผลิตสัตว์
- ๔) การที่ เอฟ. เอ. โอ. จะรับจัดหา
ข้อเท็จจริงของจำนวนสัตว์พันธุ์ ในประเทศที่
ส่งสัตว์ออกจำหน่ายและช่วยคิด ต่อในการ ที่

ประเทศต่าง ๆ จะตั้งข้อพนธ์ ๕ ข้อที่เหมาะสม
เพื่อช่วยพัฒนาการการ เติงโค ของ ประเทศ
สมาชิกในภาคนี้

๕) การที่ เอฟ. เอ. โอ จะให้ความ
เอาใจใส่เกี่ยวกับโรคพยาธิในประเทศสมาชิก
เพิ่มขึ้น

๕. เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยได้ มี โอกาสทำ
ความคุ้นเคยกับผู้แทนของประเทศต่างๆ ที่มา
ร่วมประชุม ซึ่งก่อให้เกิดความสนิทสนม
และสัมพันธ์ไมตรีอันจะเป็นช่องทางนำมา ซึ่ง
ความระคอกและประโยชน์ต่าง ๆ ในการคิด
ค่อซึ่งกันและกันค่อไปภายหน้า

อายุม้า

อยากจะดู อายุม้า ท่านว่าชาน
พันทงหก ซี่หน้า ถ้าได้เจอ
พันคู่หน้า อยู่ตรงกลาง ถายงชน
ต้องเคื่อนอยู่ คู่ที่ตอง รองประวง
ร่องรอยพัน พดนมี่ ก็จะหาย
ต้องขอบอยู่ คู่ที่ตอง รองลงมา
เมื่อตองบี คู่อกที่ พันกลางดอง
ตีบีดู คู่ในสุด หลุดดองตอย
จุดดำกลาง ระหว่างพัน ก็พดนมี่
คู่ถัดไป วยบีเจ็ด เดวีจรอยแกน
ค่อจากนั้น ยดพันบน ผดจรรู
คู่ถัดมา จะศุนย์ริบ ตีบปีปตาย
เวดายงผดดี อ็คอบรุษ สดดังเกด
จากรูปไซ้ เป็นตามเหตียม เจียมใจจำ

ให้พิจารณา กรามต่างไว้ ไซ้เต็ม
มิไซ้เพื่อ หมดตงดัย ดูได้จริง
หาไซ้อื่น ตองตีปดาหี ม้าออกกิง
ดีเคื่อนตอง พันคู่ใน กตายออกมา
หนึ่งบีกตาย ร่องคู่กลาง งามหนักหนา
ตามขอบกว่า ร่องคู่ใน ไม่เห็นรอย
ตามบีตอง คู่ถัดมา จะหลุดผดตอย
ห้าบีคตอย พันชุดใหม่ กรายมาแทน
หกบีพุน คู่กลางจาง งามเหตือแฉน
คู่ในแดน หมดรอยทาง ย่างแปดปตาย
เก้าขอบดู คู่กลางน้อย รอยดำหาย
ตีบเค็ดไซ้ คู่ในสุด หลุดจุดดำ
ให้อาเพศ รูปพันเบตียน เรี้ยนแฉวซ่า
ยาออกง่า สดจจะดู ให้รู้ปี